

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Варна, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно частно гражданско дело № 20223000500465 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена жалба от „КСАРА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, гр. Варна чрез адв. Н. Х. от АК-Варна, насочена против решение № 998/22.07.22г., постановено по в.гр.д. № 962/22г. на ОС-Варна, с което е била оставена без уважение жалбата му с вх. № 1227/13.01.2022г. по описа на ЧСИ Д.П.Я. срещу Постановление за разпределение от 10.01.2022г. на сумата от 14 000 лева, извършено в хипотезата на чл. 495, изр. 1, предл. 1 от ГПК от публичната продан на недвижим имот, представляваща пасище с идентификатор № 00789.45.25, с площ от 17 251 кв. м., находящ се в землището на с. Аспарухово, община Дългопол, област Варненска, ЕКАТТЕ 00789, в местността „Трънливата стока“, проведена по изпълнително дело № 20147110400791 по описа на ЧСИ Д.П.Я., рег. № 711, с район на действие – Окръжен съд-Варна. Счита се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради което се претендира неговата отмяна и уважаване на подадената жалба срещу обжалваното разпределение от 10.01.22г., като се обяви проданта за нестаналя и се разпорежи връщане на всички платени суми на участвалите в проданта лица, както и да се отмени постановлението за възлагане, ако има издадено такова. В жалбата до настоящата инстанция се поддържат оплакванията, които са били наведени и пред окръжния съд – че незаконосъобразно за купувач на имота е било обявено „С.Г. Груп“ ЕАД, тъй като същото не имало качеството на конституиран вискател по изпълнителното дело. Признава се за наличието на сключен между

първоначалния взыскател по изпълнителното дело и посоченото търговско дружество договор за цесия на паричното вземане, което е предмет на изпълнението, но счита, че на осн. чл. 99, ал. 4 от ЗЗД прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор. А в случая жалбоподателят е бил уведомен за цесията едва на 21.12.21г. чрез връчването от ЧСИ на съобщение № 26834/26.10.21г. Поради това и този порок в процедурата е довел до провеждане на публична продажба, в която наддаването не е извършено надлежно, защото в нея участва лице, което не е внесло задатък и не е имало качеството на взыскател с вземане, което надхвърля стойността на задатъка. Жалбоподателят се позовава на нормата на чл. 27, ал. 1 от ГПК и на съдебна практика на ВКС според която едва след съобщаване на длъжника за прехвърлянето на вземането, цесионерът има правата на кредитора, свързани със снабдяване на дубликат на изпълнителен лист, тъй като в противен случай прехвърлянето на вземането няма действие по отношение на длъжника (Решение № 36/30.03.21г. по гр.д. № 2454/20г. на ВКС, IV г.о. и ТР № 4/18.06.14г. по т.д. № 4/13г. на ОСГТК на ВКС). Сочи се още, че в случая уведомяването на длъжника за извършената цесия е осъществено не от предишния кредитор „Юробанк България“ АД, а от ЧСИ, който не е задължено по см. на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД лице.

В предвидения срок е депозиран отговор на жалбата само от насрещната страна „С.Г. Груп“ ЕАД, гр. София чрез адв. К. К. от АК-Варна, с който същата е оспорена като неоснователна. Счита се, че наведените възражения за ненадлежно извършване на наддаването при публичната продажба поради допускането до участие на цесионера без заплащането на задатък, са неотносими към предмета на настоящото производство. Сочи се, че в случая е налице предварително разпределение по см. на чл. 495 от ГПК и едва след неговото стабилизиране и заплащането на дължимите суми в срок, ЧСИ ще издаде Постановление за възлагане, срещу което жалбоподателят може да наведе тези си оплаквания в процедурата по чл. 435, ал. 3 от ГПК. Освен това дори и обжалваното разпределение да е неправилно, то съдът не може само на това основание да обяви продажбата за нестаналя, каквото е искането на жалбоподателя. Поддържа се, че договорът за цесия, сключен между първоначалния взыскател (цедента) и цесионера, е действителен в отношенията между страните по този договор, считано от постигането на съгласието между тях и поражда действието на прехвърляне на вземането. Уведомяването на длъжника не е елемент от фактическия състав на договора за цесия. Целта на задължението на цедента да уведоми длъжника за прехвърленото вземане е последният да бъде защитен при изпълнение на неговото задължение – да изпълни задължението си точно като плати на легитимирано лице, което е актуалният носител на вземането към момента на плащането. Поради това длъжникът може да възразява успешно за липсата на уведомяване, само ако едновременно с това твърди, че вече е изпълнил на стария кредитор или на овластено от последния лице до момента на

уведомлението. В случая обаче такова възражение длъжникът-жалбоподател не е релевиран. Поради това и „С.Г.Груп“ ЕАД е станало кредитор от датата на цесията, считано от 14.07.21г., което на осн. чл. 429 от ГПК го легитимира като частен правопреемник на титуляра по изпълнителния лист. По тези съображения законосъобразно ЧСИ е преценил, че „С.Г.Груп“ ЕАД е кредитор и следва да замени своя праводател, който вече не е носител на вземането по изпълнителното дело. Посочена е и съдебна практика на ВКС, според която СИ следва да конституира новия кредитор на основание сключения договор за цесия и настъпилото правопреемство, след което може да уведоми цедирания длъжник. Въпреки, че в жалбата не са били наведени възражения, касаещи изготвеното разпределение и неговата правилност съобразно чл. 136 от ГПК, то се счита, че и в тази насока обжалвания акт е законосъобразен – посочени са изрично поредността на привилегиите на отделните кредитори и основанието, на което са възникнали вземанията им; вписването на договора за цесия в СВ-Варна на осн. чл. 171 от ЗЗД. На това основание и предвид уведомяването на ипотечарния длъжник за цесията преди датата на изготвяне и предявяване на разпределението, законосъобразно е предвидена сума за „С.Г.Груп“ ЕАД като привилегирован кредитор с обезпечено вземане чрез договорна ипотека. Поради изложеното се поддържа, че обжалваното разпределение е законосъобразно и се претендира жалбата да бъде оставена без уважение.

Останалите насрещни страни „Ен Джи Ел Рисайклинг“ ЕООД, гр. Варна, „Метал-Мар[1]Инженеринг“ ЕООД, гр. Варна, „Ен Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД, гр. Варна и ТД на НАП-Варна не са депозирали отговори на жалбата.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, при наличието на интерес от обжалването, поради което е **допустима**, а разгледана по същество е **неоснователна** по следните съображения:

Изпълнително дело № 20148780400480 по описа на ЧСИ Ирина Х. с район на действие ОС-Ямбол е образувано на 12.06.2014г. по молба „Юробанк България“ АД, въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 6553/2014г. по описа на Районен съд – Варна, с който „Ен Джи Ел Рисайклинг“ ЕООД, „Метал-Мар[1]Инженеринг“ ЕООД, „Ен Джи Ел Инвестмънтс“ ЕООД са осъдени солидарно да заплатят следните суми: 1 391 230.07 евро, представляваща дължими главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.05.2014 г. до окончателното погасяване, сумата от 168 705.85 евро - договорни лихви, сумата от 40 064.68 евро - такси по договора, както и сума от 119 550.46 лв., представляваща съдебно- деловодни разноски на основание чл. 78 ГПК. За обезпечаване на задълженията по договора в полза на „Юробанк България“ АД е била учредена договорна ипотека върху недвижими имоти, собственост на ипотечарния длъжник „Ксара Трейдинг“ ЕООД, вписана първа по ред в АВ с вх. № 5254 от 29.12.2010г., акт № 46, том I/2010г., подновена с акт с дв. вх. № 4066 от 13.11.2010г., акт № 44, том II/2020г. Настоящото изпълнително дело

№ 20147110400791 по описа на ЧСИ Даниела Петрова –Янкова, гр. Варна, рег. № 711 на КЧСИ е образувано на 13.10.2014г. за продължаване на изпълнителните действия по посоченото по-горе изпълнително дело.

На 28.09.2018г. като длъжник по изпълнителното дело е било конституирано „Феникс Реком Инвест“ АД в качеството му на залогодател по договор за особен залог на търговско предприятие, сключен между „Юробанк България“ АД и длъжниците по делото за обезпечаване на дълга. Насрочено е било принудително изпълнение върху имуществото на ипотекарния длъжник като в периода от 21.04.2015г. до 22.07.2021г. са провеждани множество публични продани на недвижимите имоти, собственост на ипотекарния гарант „Ксара Трейдинг“ ЕООД, които са обявявани за нестана ли поради липсата на депозирани наддавателни предложения. В периода от 22.06.2021г. до 22.07.2021г. е била насрочена публична продан, отново обявена за нестана ли по постановление от 23.07.2021г., след което по молба на вискателя е насрочена втора по ред публична продан за периода от **28.09.2021г. до 28.10.2021г.**

Междувременно, въз основа на молба от 14.10.2021г., с постановление от **26.10.2021г.** на ЧСИ като вискател по изпълнителното дело е бил конституиран „С.Г. Груп“ ЕАД – цесионер по представен договор за цесия, сключен с вискателя „Юробанк България“ АД на 30.06.2021г. /л. 3616 от изпълнителното дело/. По изпълнителното дело са приложени и уведомления за цесията по чл. 99, ал.3 ЗЗД за връчване на длъжниците, както и доказателства за вписването на договора за цесия в АВ на 29.11.2021 г., акт № 49, том I/2021г. С молбата за конституирането на цесионера от 14.10.2021г. са приложени и доказателства за упълномощаването му (на „С.Г. Груп“ ЕАД) от цедента („Юробанк България“ АД) за съобщаване на цесията, като е заявено и изрично искане по чл. 18 от ЗЧСИ за връчване на уведомленията по чл. 99, ал.3 ЗЗД от съдебния изпълнител. Уведомленията са връчени на 20-21.12.2021г. на длъжниците по изпълнителния лист, както и на ипотекарния длъжник на 20.12.2021г. /л. 3992 от изпълнителното дело/

От протокола за обявяване на постъпили наддавателни предложения и купувач от **29.10.2021г.**, се установява, че за такъв на описания по-горе имот е обявен вискателят „С. Г. Груп“ ЕАД, предложил сумата от 14 000 лв.

На основание чл. 458 от ГПК като присъединен вискател е конституирана ТД на НАП въз основа на Удостоверение с изх. № 030372103779718 от 26.11.2021г. за сумата в размер на 97 689.33 лева, касаеща задължения на „Ксара Трейдинг“ ЕООД /л. 3984 от изпълнителното дело/.

На 15.12.2021г. е вписана възбрана върху недвижимите имоти, собственост на ипотекарния длъжник „Ксара Трейдинг“ ЕООД в АВ с вх. № 4868, акт № 163, том II /л. 4003-4006 от изпълнителното дело/.

На 21.12.2021г. ипотекарният длъжник е уведомен за насроченото предявяване на разпределението за 10.01.2022 г. /л. 3997 от изпълнителното дело/. На 10.01.2022 г. е съставен протокол за извършено разпределение на

сумата от 14 000 лв. от проданта на горепосочения имот, като ЧСИ е определил общо дължимите в полза на новоконституирания взыскател суми, съобразил е вписаната върху имота ипотека и липсата на неплатени за същия дължими МДТ към община Дългопол, при което на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД е постановил в полза на взыскателя сума в размер на 13 662.25 лв. и в полза на ЧСИ – дължимите такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ върху посочено вземане в размер на 337.75 лв. При това положение е постановено взыскателят „С. Г. Груп“ ЕАД в 14-дневен срок от влизане в сила на разпределението да внесе по сметка на ЧСИ сумата от 337.75 лв. – дължимите такси по изпълнението.

В жалбата си пред окръжния съд срещу разпределението от 10.01.2022г., жалбоподателят „КСАРА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е навел идентични оплаквания като изложените пред настоящата инстанция - че обявеният за купувач „С. Г. Груп“ ЕАД към датата на проданта не е имал качеството „взыскател“, тъй като липсва уведомяване на „КСАРА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД от предишния кредитор съгл. чл. 99, ал. 3 ЗЗД, а това е довело до провеждане на публична продан, при която наддаването не е извършено надлежно, тъй като в нея е участвало лице невнесло задатък и нямащо качеството на взыскател с вземане, чийто размер надхвърля размера на задатъка.

Обжалваното решение на окръжния съд е валидно, допустимо и правилно по следните съображения: обжалваното разпределение е по чл. 495 ГПК, предварително такова и с него предвид липсата на постъпила сума, се цели да се определи дали съществува в полза на обявения за купувач взыскател подлежащо на удовлетворяване вземане от публичната продан и в какъв размер, за да може той да упражни правото си на прихващане, съгласно чл. 461 ГПК, както и да се определи дължимата за внасяне от него сума. След стабилизиране на „предварителното“ разпределение започва да тече и двуседмичният срок за внасяне на дължимата сума. Внасянето на сумата в срока стабилизира разпределението и ново разпределение не се извършва.

Оплакването в жалбата, че получилият сумата по разпределението „С.Г.Груп“ ЕАД, като кредитор с обезпечено с ипотека вземане, няма качеството на взыскател, поради липсата на съобщаване на цесията от цедента на ипотекарния длъжник и настоящ жалбоподател, е неоснователно. Това е така, тъй като „С.Г.Груп“ ЕАД е бил конституиран от съдебния изпълнител като взыскател по делото по силата на сключен с първоначалния взыскател „Юробанк България“ АД договор за цесия от 30.06.2021г. Поради това, че вземането преминава върху новия носител (цесионера) от момента на сключването на договора, независимо от това дали цесията е била съобщена на длъжника, възражението за липсата на уведомяване е ирелевантно. То би имало значение в хипотеза на доброволно плащане от длъжника/длъжниците към цедента (предишният кредитор), каквото в случая не се твърди. Независимо от това, в случая цесията е била и съобщена на длъжниците по вземането, сторено по силата на възлагането на ЧСИ по реда на чл. 18 ЗЧСИ

от надлежно упълномощения от цедента цесионер преди разпределението. Съобщаването на ипотекарния гарант и настоящ жалбоподател е без значение, предвид че същият не е страна по материалното правоотношение с цедента, а е трето лице, дало своя вещ за обезпечение на чужд дълг. Признаването на процесуалното му качество на длъжник в изпълнението е само с оглед правото му на защита срещу евентуално незаконосъобразно принудително изпълнение срещу имота му (така в мотивите по т. 2 от ТР № 4/2017г. на ОСГТК на ВКС).

Неотносими към настоящия казус са цитираните от жалбоподателя мотиви по т. 4 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, защото същите не касаят преценката за правоприемството, а предпоставките за подлежащо на изпълнение в полза на заявителя по чл. 417 ГПК задължение. „С.Г.Груп“ ЕАД е участвал в разпределението и има качеството на взыскател – правоприемството е доказано с договора за цесия и съгласно чл. 429, ал. 1 ГПК (частните правоприемници на взыскателя, какъвто е и цесионерът), могат да искат изпълнение въз основа на издадения в полза на праводателя им изпълнителен лист, представяйки писмени доказателства за правоприемството. С договора за цесия вземането е прехвърлено с привилегиите (с ипотеката върху имота), доколкото в него не е уговорено друго (установено от съдържанието на договора за цесия), като в тази насока няма и възражения от жалбоподателя. Затова цесионерът се ползва от вписаната в полза на цедента първа по ред договорна ипотека, учредена от ипотекарния гарант – жалбоподател, за обезпечаване на задължението по сключения договор за кредит. Т.е. „С.Г.Груп“ ЕАД е взыскател с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД, като по делото няма и не се и твърди в жалбата наличие на взыскател с вземане от по-преден ред (няма вземания за данъци за недвижимия имот, а вземането на присъединения взыскател – държавата чрез ТД на НАП – Варна не се ползва с привилегия от по-горен ред).

Въпреки, че възражението за ненадлежното наддаване на публичната продан, основано на твърденията за липсата на внесен задатък от купувача „С.Г.Груп“ ЕАД, е относимо единствено към жалба срещу постановлението за възлагане (чл. 435, ал.3 ГПК), какъвто не е настоящия предмет на производството, за пълнота следва да бъде посочено, че вземането на „С. Г. Груп“ ЕАД надвишава размера на задатъка и той надлежно е участвал в проданта съгласно чл. 489, ал. 1, изречение второ ГПК – съответно без внасянето на задатък.

Предвид изложените съображения, предварителното разпределение от 10.01.2022г. на ЧСИ е било законосъобразно – спасен е реда на привилегиите и взыскателят-купувач, след като приспадне дължимата му се сума от 13 662.25 лева на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД, следва да внесе невнесената част от разноските по изпълнението, които са за негова сметка, а именно сумата от 337.75 лева по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Поради това и жалбата на „КСАРА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД срещу посоченото разпределение е била неоснователна, а обжалваното решение като законосъобразно следва да бъде

потвърдено.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 998/22.07.22г., постановено по в.гр.д. № 962/22г. по описа на Окръжен съд-Варна.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____